

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **V. P.**
sídlem XX

zastoupen advokátem JUDr. Davidem Vostárkem
sídlem Opatovická 4, Praha

proti
žalovanému: **1) Městský soud v Praze**
sídlem Spálená 6/2, Praha

2) Vrchní soud v Praze
sídlem náměstí Hrdinů 1300/11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 15. 4. 2024, č. j. 41 T 1/2018-19862, rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 9. 5. 2024, sp. zn. St 54/2024, a rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 29. 4. 2024, sp. zn. UL 104/2024,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označených úkonů, které označuje za správní rozhodnutí žalovaného 1) a 2). Žalovaný 1) se „rozhodnutím“ ze dne 15. 4. 2024, č. j. 41 T 1/2018-19862, vyjádřil k návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu ve smyslu § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (soudce přípisem sdělil, že podání žalobce bylo obsahově žádostí o nahlížení do spisu, které bylo vyhověno), dále se žalovaný 1) v „rozhodnutí“ ze dne 9. 5. 2024, sp. zn. St 54/2024, vyjádřil ke stížnosti ve smyslu § 173 zákona o soudech a soudcích (stížnost bylo místopředsedou soudu vyhodnocena jako nedůvodná), a žalovaný 2) se „rozhodnutím“ ze dne 29. 4. 2024, sp. zn. UL 104/2024, vyjádřil k návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu ve smyslu § 174a zákona o soudech a soudcích (Vrchní soud v Praze vrátil věc bez věcného vyřízení, přičemž zaujal stejný názor, jako Městský soud v Praze v „rozhodnutí“ ze dne 15. 4. 2024).
- Soud v rámci ověřování podmínek řízení nejdříve zkoumal přípustnost žaloby.
- Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem,

pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“).

4. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.
6. Dle § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
7. Podle § 164 odst. 1 zákona o soudech a soudcích jsou fyzické a právnické osoby oprávněny obracet se na orgány státní správy soudů se stížnostmi, jen jde-li o průtahy v řízení nebo o nevhodné chování soudních osob anebo narušování důstojnosti řízení před soudem. Zda jde o stížnost, se posuzuje podle obsahu podání bez ohledu na to, jak bylo označeno.
8. Postup při vyřizování stížnosti upravuje § 167 až 174 zákona o soudech a soudcích.
9. Podle § 174a zákona o soudech a soudcích, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“). Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není podmíněn podáním stížnosti dle § 164 tohoto zákona.
10. Co se týče vyrozumění k návrhům na určení lhůty ve smyslu § 174a zákona o soudech a soudcích, a to jak v případě vyrozumění žalovaného 1) ze dne 29. 4. 2024, sp. zn. UL 104/2004, tak vyrozumění žalovaného 2) ze dne 15. 4. 2024, č. j. 41 T 1/2018-19862, lze obecně uvést, že vedení řízení a rozhodnutí o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu je výkonem rozhodovací činnosti soudu, a nikoliv státní správy soudu. Řízení se vede s přiměřeným použitím části první a třetí občanského soudního řádu a vydané rozhodnutí není možné napadnout opravnými prostředky (viz komentář k § 174a zákona o soudech a soudcích, in: ZEMANOVÁ, Daniela. Zákon o soudech a soudcích. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 231). Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona o soudech a soudcích je tak nástrojem zamezení průtahů v soudním řízení (v projednávaném případě v soudním řízení trestním), a nejedná se o úkon správního orgánu, nýbrž soudu v rámci rozhodovací činnosti. Jelikož vyřízení žádosti na určení lhůty k provedení procesního úkonu ve smyslu § 174a zákona o soudech a soudcích není úkonem správního orgánu, jeho přezkum nespadá do kompetence správního soudnictví a žalobu proti němu je nutno odmítnout.
11. Z obsahu napadených vyrozumění dále vyplývá, že žalovaní 1) a 2) podání žalobce vyhodnotili jako žádosti o nahlížení do spisu ve smyslu zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád. Ani v takovém případě by ale žaloba proti oběma vyrozuměním nebyla přípustná, neboť i

v případě nahlížení do spisu se jedná o procesní úkon soudu v rámci jeho rozhodovací činnosti, nikoli o úkon správního orgánu, který by podléhal přezkumu ve správním soudnictví. Správní soudy nemají pravomoc přezkoumávat postup trestních soudů v trestním řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2020, č. j. 2 As 116/2017-94, odst. 14, či usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2023, č. j. 11 A 134/2023-14).

12. V případě stížnosti dle § 164 zákona o soudech a soudcích lze uvést, že ta je svou povahou úpravou výkonu dozorčího prostředku. Předmětem této úpravy není rozhodování o právech a povinnostech podatele stížnosti, nýbrž jde o prošetření skutečností ve stížnosti uvedených. Jejím účelem je ochrana veřejného zájmu na řádném výkonu soudnictví. Proto sdělení o způsobu vyřízení stížnosti dle § 173 zákona o soudech a soudcích nijak nezasahuje do sféry veřejných subjektivních práv žalobce, a nejde o rozhodnutí; jeho soudní přezkum je tak vyloučen (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2010, č. j. 2 As 66/2009-53). V případě „rozhodnutí“ žalovaného 1) ze dne 9. 5. 2024, sp. zn. St 54/2024, kterým žalovaný vyřídil stížnost žalobce ve smyslu § 173 zákona o soudech a soudcích jako nedůvodnou, se tak nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., které by žalobce mohl napadnout správní žalobou. Pro úplnost soud dodává, že jelikož tímto úkonem nedochází k zásahu do sféry veřejných subjektivních práv žalobce, nemůže se jednat ani o zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. či jiný úkon žalovatelný ve správním soudnictví.
13. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba směřuje dílem proti úkonům, jejichž přezkum není v pravomoci správních soudů (body 10 a 11 usnesení), dílem proti úkonu (bod 12 usnesení), který není rozhodnutím ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. (a jelikož nezasahuje do právní sféry žalobce, nemůže být ani zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.). Soud proto žalobu odmítl dílem dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a dílem dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 odst. e) a § 70 písm. a) s. ř. s. Soud se proto nemohl věcně zabývat jednotlivými tvrzeními obsaženými v žalobě, nýbrž musel žalobu bez dalšího jako nepřípustnou odmítnout (výrok I).
14. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.; výrok II).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. srpna 2025

Mgr. Ing. Petr Šuránek v.r.
předseda senátu